

RESSÒ DE LA PARAULA

L'amor que ressuscita

Se'ns obre la porta de la llibertat, entra la llum resplendent, brolla la primavera de la història. És la Pasqua. En aquest temps vivim de la certesa que «l'amor té el rostre de victòria»; i, en conseqüència, ja no volem fer altra cosa que deixar-nos portar per «l'amor que ressuscita».

Proclamem «l'amor que ressuscita», en un doble sentit: per un costat, l'amor de Déu Pare que ha ressuscitat Jesucrist; per altre, l'amor específic que acaba ressuscitant, a diferència d'uns altres «amors» que moren.

Després de tot el que hem viscut seguint Jesús, podem avui mesurar el que significa de debò el fet que Ell hagi estat ressuscitat per l'amor del Pare. El Pare Déu l'havia cridat a donar la seva vida; Jesús ho va fer fins a les darreres conseqüències, suportant en la Creu el silenci i la solitud absoluta d'un Pare absent; però la darrera paraula i el darrer gest és l'obra poderosa de l'amor d'aquest Pare, ressuscitant-lo d'entre els morts. El mateix amor ens ressuscitarà als que mirem de viure i morir amb Ell.

Tanmateix les reflexions que fem a la Quaresma sobre el perdó i la reconciliació havien deixat oberts alguns interrogants decisius. Quan parlàvem de la insuficiència dels camins pragmàtics de reconciliació i maldàvem per una font inesgotable i gratuïta de perdó, de la qual tots bevíem, deixàvem en l'aire la qüestió de si aquest amor perdonador és efectiu i real, si a la fi no acaba essent un fracàs i una frustració.

És el cas que, referint-nos ara a l'amor, sentim el mateix que sentíem en referència al perdó. Crec que compartim molts aquella insatisfacció envers la literatura que ens convida a conductes ètiques, concretament altruistes, sense una base ferma, només apel·lant a la utilitat que té per a nosaltres tal comportament. Hi ha un anunci oficial, a la televisió, que vol motivar a la col·laboració altruista com a voluntari, promentent al qui faci cas «sentir-se millor»... «Treballa una mica pels altres i et sentiràs millor». És la mateixa motivació ètica que trameten la majoria dels famosos manuals d'educació per a la ciutadania. Una lectura recent d'un article de Maria Leach intitulat «No es por ti, sino por mí», ha vingut a reblar el clau. El títol resumeix el seu argument: una apologia del treball pels altres, basada en què, fins i tot, és bo per a la pròpia salut.

Certament, no és mala teràpia treballar pels necessitats. Però l'únic amor que salva el món és el que portà a Jesús a la mort. Aquest és l'amor que ressuscita.

—L'amor que ressuscita no és el servei calculat, sinó l'amor gratuït, que no té altra motivació més que el fet de l'agraïment humil.

—L'amor que ressuscita no és l'afecte selectiu, sinó l'amor que amara tota la persona i s'ofereix a totes les persones.

—L'amor que ressuscita no és l'entusiasme d'un moment, sinó l'amor serè que mai no s'esgota.

Aquest amor s'anomena Esperit Sant i fou comunicat per Jesucrist ressuscitat a l'albada de la història. D'aleshores val la pena viure.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

El servei social dels religiosos a Catalunya

► El passat dia 2 de març, a l'auditori del Palau de la Generalitat, en un acte presidit pel vicepresident Josep Lluís Carod Rovira, es va presentar l'informe titulat «Al servei de servir. La tasca social dels instituts de vida consagrada i societats de vida apostòlica a Catalunya». És un informe elaborat per l'equip d'Investigacions en Sociologia de la Religió (ISOR), de la Universitat Autònoma de Barcelona, dirigit pel Dr. Joan Estruch. El treball posa en relleu el treball molt eficaç fet per 7.000 religiosos o religioses de les diòcesis catalanes. Hi varen assistir quatre bisbes: d'esquerra a dreta de la foto, els bisbes de Vic i Urgell i els arquebisbes de Tarragona i Barcelona.

PASQUA 2009

Pasqua: el projecte de Déu per a una nova humanitat

Quan en la nit de Pasqua s'ha cantat el Pregó Pasqual, quan ha sonat ja el *Glòria a Déu*, escoltem una lectura que no pot passar desapercebuda, perquè ella fa entendre la Resurrecció. És bo subratllar-la, per tal que l'afirmació: «Crist ha ressuscitat» no soni freda, llunyana, abstracta. Volem entendre que Jesús visqui i que nosaltres visquem amb Ell.

Colossencs 3, 1-4 és la lectura que ens anuncia el marc i el contingut que fa comprensible la nostra vida en Crist: «Ja que heu ressuscitat en Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist assegut a la dreta de Déu. Poseu el cor en allò que és de dalt, no en allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu, juntament amb el Crist. Quan apareixerà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria».

És suficient subratllar amb claredat aquesta expressió de fe:

—El Pare del cel té un gran projecte per renovar la humanitat. A la Pasqua es revela l'Aliança que Déu fa amb tots

els humans. Ell ens crida a col·laborar amb el seu projecte, com a seguidors incondicionals de Crist, que volen viure amb Déu. En la nova humanitat cal fer fora tot orgull, cobdícia, violència, corrupció, opressió i menyspreu per les persones.

—Vosaltres heu ressuscitat amb Crist. Per això heu de cercar les coses de Déu i posar-hi el cor. No el poseu pas en les coses de la terra: el consum és per a l'home i no pas l'home per al consum.

—Vosaltres, aquí, participeu ja del dolor i de la mort en Creu del Crist i anticipeu la seva glòria. Per això, la vostra vida resta amagada: la viviu amb Déu, juntament amb Crist. L'*arrel* invisible d'aquesta vida és la comunió amb Déu. La gent ja en veurà *els fruits* visibles: la pau i la solidaritat.

—Quan retorni el Crist, vida vostra, es veurà clara la llum que us guia pel camí del Regne de Déu a la Vida plena. Aquest camí entregat a Déu i a la gent us fa feliços: «Joia i festa a desdir», diu el Salm 16. Al·leluia!

Josep M. Rovira Bellosó

Canonització de Joana Jugan

► El passat 21 de febrer, Benet XVI anuncià que el diumenge 11 d'octubre d'aquest any procedirà a diverses canonitzacions. Entre aquestes hi ha la de la religiosa Maria de la Creu (Joana) Jugan, francesa, fundadora de la Congregació de les Germanetes dels Pobres, una congregació ben present a la nostra terra i que fa una gran labor social al servei dels ancians i ancianes més necessitats. Ens unim a l'alegria de les Germanetes dels Pobres per la canonització de la seva fundadora.

PASQUA DE RESURRECCIÓ

► Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,34a.37-43)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà unguint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom.»

► Salm responsorial (117)

R. *Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: / perdura eternament el seu amor. R.

La dreta del Senyor fa proeses, / la dreta del Senyor em glorifica. / No moriré, viuré encara, / per contar les proeses del Senyor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,1-4)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

► Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 20,1-9)

El diumenge Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat tret de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat». Llavors, Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrera d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc.

Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

► Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 10,34a.37-43)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo: «Conocéis lo que sucedió en el país de los judíos, cuando Juan predicaba el bautismo, aunque la cosa empezó en Galilea.

Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él. Nosotros somos testigos de todo lo que hizo en Judea y en Jerusalén. Lo mataron colgándolo de un madero.

Pero Dios lo resucitó al tercer día y nos lo hizo ver, no a todo el pueblo, sino a los testigos que él había designado: a nosotros, que hemos comido y bebido con él después de su resurrección.

Nos encargó predicar al pueblo, dando solemne testimonio de que Dios lo ha nombrado juez de vivos y muertos. El testimonio de los profetas es unánime: que los que creen en él reciben, por su nombre, el perdón de los pecados.»

► Salmo responsorial (117)

R. *Éste es el día en que actuó el Señor: sea nuestra alegría y nuestro gozo.*

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Diga la casa de Israel: / eterna es su misericordia. R.

La diestra del Señor es poderosa, / la diestra del Señor es excelsa. / No he de morir, viviré / para contar las hazañas del Señor. R.

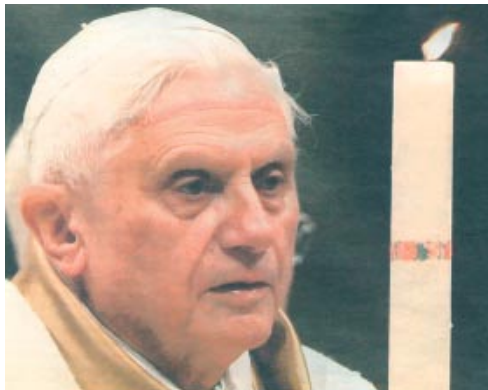
La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,1-4)

Hermanos: Ya que habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde está Cristo, sentado a la derecha de Dios; aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra. Porque habéis muerto, y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida nuestra, entonces también vosotros apareceréis, juntamente con él, en la gloria.

► Lectura del evangelio según san Juan (Jn 20,1-9)

El primer día de la semana, María Magdalena fue al sepulcro al amanecer, cuando aún estaba oscuro, y vio la losa quitada del sepulcro. Echó a correr y fue donde estaba Simón Pedro y el otro discípulo, a quien tanto quería Jesús, y les dijo: «Se han llevado del sepulcro al Señor y no sabemos dónde lo han puesto.» Salieron Pedro y el otro discípulo camino del sepulcro. Los dos corrían juntos, pero el otro discípulo corría más que Pedro; se adelantó y llegó primero al sepulcro; y, asomándose, vio las vendas en el suelo; pero no entró. Llegó también Simón Pedro detrás de él y entró en el sepulcro: vio las vendas en el suelo y el sudario con que le habían cubierto la cabeza, no por el suelo con las vendas, sino enrollado en un sitio aparte. Entonces entró también el otro discípulo, el que había llegado primero al sepulcro; vio y creyó. Pues hasta entonces no habían entendido la Escritura: que él había de resucitar de entre los muertos.

Benet XVI sosté el ciri pasqual —símbol de Crist— a l'inici de la celebració de la Vetlla Pasqual

COMENTARI

L'amor és més fort que la mort

L'energia no es crea, ni es destrueix, sinó que es transforma. Des d'aquest principi general de la natura ens podem preguntar: i què passa amb l'energia de l'amor? L'hem de reduir a una química, a un fet banal o a un pur accident en l'aventura de la vida?

La Pasqua —mort i resurrecció del Crist que ens dona l'Esperit de Déu— ens il·lustra sobre el destí final de l'energia de l'amor. La Pasqua proclama amb senzillesa que l'amor és més fort que la mort. La darrera paraula no la té la negació de la vida, ni la injustícia que mar-

gina els pobres de la terra, sinó l'afirmació joiosa de l'esperança dins la història única i irreplicable de cada persona i, també, de la humanitat.

Aquesta esperança pasqual té unes conseqüències importants per a nosaltres. La mort i resurrecció de Crist —la notícia més important de la història— ens dona llum i força per superar la por a pensar, a estimar i a ser nosaltres mateixos. Ens permet viure amb llibertat; però no una llibertat etèria, passatgera i sense referents, sinó un estil de vida joios i realista i obert al futur de bat a bat.

Tanmateix, aquesta bona notícia, tal com diu l'evangeli, solament es pot copsar *si anem a Gal·lilea*, que és el lloc on Jesús de Natzaret inicià la seva vida pública. Això vol dir que: *per arribar a la joia de la resurrecció, hem de seguir el mateix recorregut del Crist, hem de viure com ell va viure i estimar com va estimar.*

Si ho tastem, anunciarem a tothom que la Pasqua és la clau del sentit de la vida. La celebració s'allarga cinquanta dies, és a dir, dura per sempre...

Ramon Prat i Pons

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

□ **Dilluns** (litúrgia hores: 1a setm.): Ac 2,14.22-33 / Sl 15 / Mt 28,8-15. □ **dimarts**: Ac 2,36-41 / Sl 32 / Jn 20, 11-18. □ **dimecres**: Ac 3,1-10 / Sl 104 / Lc 24,13-35. □ **dijous**: Ac 3,11-26 / Sl 8 / Lc 24,35-48. □ **divendres**: Ac 4,1-12 / Sl 117 / Jn 21,1-14. □ **dissabte**: Ac 4,13-21 / Sl 117 / Mc 16,9-15. □ **diu-menge** vinent, II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia (lit. hores: 2a setm.): Ac 4,32-35 / Sl 117 / 1Jn 5,1-6 / Jn 20,19-31.

SÍNODE SOBRE LA PARAULA DE DÉU

La Pasqua i les paraules conclusives del Sínode

«No és veritat que el nostre cor s'abrusava dins nostre mentre ens parlava pel camí i ens obria el sentit de les Escripures?» (Lc 24,32). És en el dia de Pasqua que el Senyor Ressuscitat obre el sentit profund de les Escripures als deixebles d'Emmaús. Això és el que aquest Sínode proposa a tots els creients avui amb aquestes belles paraules conclusives:

«Germans i germanes de tot el món: acostem-nos a la Paraula de Déu, per així nodrir-nos "no només de pa, sinó de tota paraula que surt de la boca de Déu" (Dt 8,3; Mt 4,4). L'Escriptura "té passos per consolar i passos adaptats per intimidar totes les condicions humanes" (Pascal, *Pensaments*, n. 532). És com "la pluja que rega la terra, la fecunda i la fa germinar" (Is 55,10s.). Però "és viva i eficaç i més penetrant que una espasa de dos talls: arriba a desrtir l'ànima i l'esperit, les articulacions i el moll dels

ossos; discerneix les intencions i els pensaments del cor" (He 4,12).

»Feu silenci per escoltar amb eficàcia la Paraula del Senyor i mantingueu el silenci després de l'escolta perquè ella continuarà habitant, vivint en nosaltres i parlant-nos. Feu-la ressonar al principi del vostre dia, perquè Déu tingui la primera paraula i deixeu-la que ressoni dins nostre a la nit, perquè l'última paraula sigui de Déu» (*Missatge*, conclusió).

«Estimats germans i germanes, preguem perquè de l'escolta renovada de la Paraula de Déu, sota l'acció de l'Esperit Sant, brolli una autèntica renovació de l'Església universal en totes les comunitats cristianes... Que Maria ens ensenyi a reconèixer en la nostra vida el primat de la Paraula, l'única que ens pot donar la salvació. Així sigui» (Benet XVI, homilia final).

Dr. Salvador Pié-Ninot

CIVILITZACIÓ DE LA CONVIVÈNCIA

El pacte de viure amb els altres

Viure amb els altres requereix una relació: l'enemistat o l'amistat. En el gran buit de les nostres societats sovint es desenvolupen processos d'enemistat. Per a Sacks, la globalització i el buit duen «al màxim de la vulnerabilitat». Cal trobar una idea forta en l'àmbit de les grans tradicions religioses que ens permeti viure junts en el respecte de la diversitat, cultivant fe i identitat.

Les grans religions poden educar a viure junts en la idea d'un pacte. És un pacte entre Déu i l'home (Noè, Abraham), però també és un pacte entre els homes en el respecte i en la responsabilitat cap a l'altre. El pacte és l'art de reconciliar junts les diferències i també el sentit del límit que representa l'altre.

El pacte és la base d'una cultura compartida que reconeix les diferències. L'utopisme revolucionari va suprimir el sentit del límit que representa la vida de l'altre: es poden assassinar milers o milions de persones per crear un món nou i un home nou. L'utopisme del progrés ha perdut el sentit del límit, tal com escrivia el teòleg alemany Romano Guardini: «L'home modern té l'opinió que qualsevol èxit de potència és simplement progrés, augment de seguretat, d'utilitat, de benestar, de força vital, de plenitud de valors. En realitat, la potència és una cosa totalment polivalent».

La ideologia de l'economia de mercat ha desdibuixat el sentit del límit (els interessos de l'altre, els col·lectius, són els resultats finals per a tots). El pacte proposa el respecte d'aquell límit que és l'existència de l'altre i que és la realitat.

Andrea Riccardi

(*Conviure*, Ed. RBA Llibres, Barcelona 2007)

SANTORAL

12. ✠ Diumenge de Pasqua de la Resurrecció del Senyor. Sant Juli I, papa (romà, 337-352); sant Damià, bisbe; santa Vísia, vg. i mr.

13. Dilluns. Sant Hermenegild, príncep hispànic, mr. (586); sant Martí I, papa (649-656) i mr.; santa Agatònica, mr.

14. Dimarts. Sant Tiburci, mr.; sant Lambert, bisbe; santa Domnina, vg. i mr.

15. Dimecres. Sant Telm (denominació amb què és conegut popularment el beat Pedro González), rel. dominicà, de Galícia; sant Crescent, mr.; santes Basilissa i Anastàsia, mrs. a Roma.

16. Dijous. Sant Toribi de Lièbana, bisbe; santa Engràcia, verge, i companys màrtirs a Saragossa; sant Benet-Josep Labre, captaire.

17. Divendres. Sants Elies, Pau i Isidor, monjos i mrs. a Còrdova; sant Anicet, papa (siríac 155-166) i mr.; sant Robert, abat; beata Marianna de Jesús, vg.; beat Baptista Spagnoli, rel. carmelità.

18. Dissabte. Sant Eleuteri, bisbe, i la seva mare Antia, mrs.; beat Andreu Hibernon, rel. franciscà, d'Alcantarilla; beata Maria de l'Encarnació, rel. carmelitana.

ENTREVISTA

FRANCESC ROMEU

El pensament del bisbe Carrera

El capellà i periodista Francesc Romeu ha realitzat, durant els darrers cinc anys, una sèrie d'entrevistes al bisbe Joan Carrera amb l'objectiu de convertir-les en un llibre que s'havia de publicar després de la seva jubilació. Mons. Joan Carrera va morir l'octubre passat sense que li hagués arribat l'esperada jubilació i el llibre *Què pensa Joan Carrera* (Dèria editors) és un homenatge pòstum a l'estimat bisbe auxiliar de Barcelona. Francesc Romeu és rector de la parròquia de Sant Francesc d'Assís de Barcelona i professor de periodisme a la Facultat de Ciències de la Comunicació Blanquerna (URL).

Què hi trobem en aquest llibre post-mortem?

És un recull de més de deu hores d'entrevistes. El bisbe Carrera volia que aquesta obra no aparegués fins passada la seva jubilació. Suposo que era per qüestions de prudència i per no vincular les seves opinions, sempre lliures, amb el govern diocesà. La mort ens va sorprendre a tots abans de la seva tan desitjada jubilació, però el llibre continua tenint la seva validesa. Ara és com un homenatge pòstum, una manera per mantenir-lo en la memòria. Jo crec que va ser un molt bon bisbe i una persona estimada per molta gent molt diversa.

Com està estructurat?

Hi ha dues parts. La primera és un resum biogràfic del seu itinerari com a persona, com a capellà i com a bisbe. Del que va ser tota la seva vida no podem oblidar la seva trajectòria política i eclesial: el seu compromís com a capellà als barris de la Barceloneta, de Llefià (Badalona) o a l'Hospitalet de Llobregat; la seva lluita antifranquista... Aquest llibre ens ajudarà, a més de saber què pensava el bisbe Carrera, que ja ho sabíem prou, a entendre per què pensava com pensava. La segona part és l'actualitat religiosa, social, política i dels mitjans de comunicació. Ell estimava apassionadament el món del periodisme i dels mitjans, sobretot *Catalunya Cristiana* i Ràdio Estel.

Tot just acaba d'arribar del Camerun, de veure els nostres missioners, on també hi va estar un temps el bisbe Joan.

Sí. El 2003 va anar a veure en Jordi Mas, en Sisco Pausas i en Miquel Àngel Pérez. Recordo que va quedar molt impactat per les condicions de vida amb les quals vivien els nostres missioners i impressionat per la fe d'aquella gent senzilla, pobra i feliç. També em va dir que si això li hagués agafat una mica més jove no hagués dubtat d'anar-hi una temporada a col·laborar com a missioner. De fet, allò és el que ell també va viure a Llefià: pobresa i dignitat.

Oscar Bardají i Martín

EL HIMNO AL AMOR

«Todo lo excusa» (y 2)

«Todo lo excusa» (1Co 13,7). La palabra griega *stegein* recuerda también los términos *cu-bierta y tejado*. El amor es como un techo protector. Impide

que en la casa de nuestra vida penetre la humedad o se instalen sentimientos negativos. El amor es como una casa en la que habitamos y en la que podemos sentirnos bien, porque nos protege de intrusos que quieren arrebataros nuestro derecho de propiedad. Quien habita en la casa del amor puede ofrecer también a los demás un techo protector bajo el cual saben que están seguros y tienen una patria.

Quien divulga los errores de otro, a la postre se hace daño también a sí mismo. Quien cubre con amor los errores del otro, no cierra los ojos a la verdad, pero la cubre para que las personas sin amor no puedan juzgar la verdad del otro. El hecho de que el amor tenga esta capacidad de cubrir significa que no juzga, sino que, por el contrario, confía en el otro, confía en que pueda, bajo la protección del amor, madurar y enmendar sus errores.

Los primeros monjes lo vieron de un modo semejante. Se contaba del patriarca Macario el Grande «que era, como se dice en la Escritura, un Dios en la tierra (Salmo 82,6); pues, del mismo modo que Dios cubre el mundo para protegerlo, así también el patriarca Macario cubría las debilidades que veía como si no las viera, y lo que oía como si no lo oyera» (Apotegma 485).

Macario cubre los errores y debilidades del prójimo con el manto de su amor, no para reprimirlos, sino para sanar con el amor de Dios las heridas causadas por ellos.

Anselm Grün

(*El Himno al amor de San Pablo*, Editorial Sal Terrae, Santander 2008)

AGENDA

CRÒNICA

Sopar de la fam a Capellades. El passat 20 de març una cinquantena de persones es va reunir a la sala del pare Tous del col·legi de la Mare del Diví Pastor d'aquesta localitat amb motiu d'aquesta iniciativa solidària arxipresbital. Va assistir-hi la presidenta de Mans Unides de Barcelona, que va informar els presents sobre els 50 anys de vida de Mans Unides que se celebren enguany. Els fons recollits al sopar aniran destinats a projectes de desenvolupament al Camerun, on treballa el missioner diocesà Mn. Sisco Pausas.

Jornada de portes obertes al Seminari. El passat 21 de març el Seminari Conciliar de Barcelona va obrir les seves portes a tothom que vulgués conèixer aquesta institució. A partir de les 17 h hi havia visites guiades i a les 20 h una eucaristia i vetlla de pregària, a la qual va participar el nou bisbe auxiliar de Barcelona, Sebastià Taltavull, ordenat poques hores abans.

AGENDA

Ordenació presbiteral. Diumenge vinent, 19 d'abril, a les 19 h, Agustí Roig i Marcè serà ordenat prevere de mans del bisbe Agustí a la Basílica de Santa Maria, a Vilafranca del Penedès. Tota la comunitat cristiana està convidada a compartir aquest moment diocesà, amb joia i esperança.

Grups de Diàleg de les parròquies de Vilafranca. 20 d'abril, 21 h. Maria Lluï-

ESGLÉSIA DIOCESANA

Conferència quaresmal: La santificació del temps. El passat diumenge 22 de març el bisbe Agustí va pronunciar aquesta conferència, lligada temàticament a l'objectiu pastoral. Es va aprofundir en els diversos temps litúrgics, evidenciant els accents propis d'Advent-Nadal, Quaresma-Setmana Santa i Pasqua. La soprano Carme Miró i el pianista Xavier Pardo van acompanyar les paraules del bisbe Agustí amb intervencions musicals en sintonia amb l'exposició.

sa Melero farà una xerrada amb el títol «Les dones a la Bíblia», amb un col·loqui posterior amb els participants. Sala Mn. Joan Vinyeta, parròquia de Santa Maria de Vilafranca.

Activitats dels esplais cristians 3z3. El passat 14 de març els grups d'adolescents i joves dels centres d'esplai del MCEC del nostre bisbat es van trobar al Prat de Llobregat. La jornada amb el lema «Vas o véns?», va permetre conèixer als joves tres realitats d'església solidàries amb els més necessitats. Pròximament les activitats previstes són: 18 d'abril, a Montser-

rat, festa de la Mare de Déu de l'Alegria, amb tots els esplais del bisbat. 25-26 d'abril, Matxembrat, tradicional trobada d'adolescents i joves dels bisbats de Barcelona, Sant Feliu de Llobregat, Terrassa i Vic, a Olesa de Montserrat. Més informació d'aquestes activitats a www.bisbatsantfeliu.org/santfeliujove.

ESPIRITUALITAT

Recés de Pasqua per a famílies. 9 i 10 de maig. Organitzat pels claretians, amb moments i activitats per a infants, joves i adults, i amb estones per compartir entre les famílies. Casa d'Espiritualitat Claret, de Vic. Informació i reserves: claretvic@claretvic.net - www.claretvic.net - 938 850 544.

FORMACIÓ

Orígens i sentit dels Salms. 21 d'abril, 20.30 h l'Escola Santa Magdale-

na de Teologia i Pastoral organitza aquesta xerrada a càrrec de M. Claustr Solé, experta en Antic Testament i professora a la FTC i l'ISCREB. Sala gran del Casal de Cultura Robert Brillas, c/ Àngel Guimerà 38, Esplugues de Llobregat.

Taller de Doctrina Social de l'Església. Dimarts del 21 d'abril al 23 de juny, de 19 a 21 h. La UIC organitza aquest curs, també en el tercer trimestre acadèmic, reconegut amb 2 crèdits de lliure elecció. Impartit pel Dr. Joan Costa. Facultat de Ciències Econòmiques i Socials de la UIC, c/ Immaculada 22, Barcelona, tel. 902 282 000. Inscripcions en línia www.uic.es/dse.

Seminari «Islam i cinema». Dijous 16, 23, 30 d'abril i 7, 14, 21 de maig, de 19.30 a 21.15 h. Organitzat per Cristianisme i Justícia, ofereix una aproximació a l'Islam a través de seqüències de cinema que donen peu a la reflexió i el diàleg. Per descobrir la varietat d'escoles cinematogràfiques en els països islàmics i la influència que hi imprimeixen els temes teològics (la petjada del Creador, l'Alcorà, els àngels, el Profeta, la predestinació...) i socials (els nens, la dona, els pobres...). Conduït pels professors Peio Sánchez i Jaume Flaquer. Informació i inscripcions: Roger de Llúria, 13 - Barcelona, 933 172 338, info@fespinal.com, <http://www.fespinal.com>.

Natura i espiritualitat. 1-3 de maig. Aquesta és la tercera cita del cicle de quatre caps de setmana organitzat pel Santuari del Miracle i adreçat a persones que vulguin experimentar el valor simbòlic de les estacions de l'any, relacionades en el procés interior personal. Aquest cap de setmana és el moment de la primavera. Els participants combinaran un temps de caminada contemplativa amb audicions musicals comentades i projeccions de pel·lícules adients a l'estació. Informació: 973 480 045 - casespi@santuarielmiracle.com - www.santuarielmiracle.com

ECO DE LA PALABRA

El amor que resucita

Se nos abre la puerta de la libertad, entra la luz resplandeciente, brota la primavera de la historia. Es la Pascua. En este tiempo vivimos de la certeza de que «el amor tiene el rostro de victoria»; y, en consecuencia, ya no queremos hacer otra cosa que dejarnos llevar por «el amor que resucita».

Proclamamos «el amor que resucita», en un doble sentido: por un lado, el amor de Dios Padre que ha resucitado a Jesucristo; por otro, el amor específico que acaba resucitando, a diferencia de otros «amores» que mueren.

Después de todo cuanto hemos vivido siguiendo a Jesús, podemos hoy calibrar lo que en realidad significa el hecho de que Él haya sido resucitado por el amor del Padre. El Padre Dios le había llamado a dar su vida; Jesús lo hizo hasta las últimas consecuencias, soportando en la Cruz el silencio y la soledad absoluta de un Padre ausente; pero la última palabra y el último gesto es la obra poderosa del amor de este Padre, resucitándolo de entre los muertos. El mismo amor nos resucitará a los que intentamos vivir y morir con Él.

Sin embargo, las reflexiones que hacíamos en la Cuaresma sobre el perdón y la reconciliación ha-

bían dejado abiertos algunos interrogantes decisivos. Cuando hablábamos de la insuficiencia de los caminos pragmáticos de reconciliación y anhelábamos una fuente inagotable y gratuita de perdón, de la cual todos bebíamos, dejábamos en el aire la cuestión de si este amor perdonador es efectivo y real, si al final no acaba siendo un fracaso y una frustración.

El caso es que, refiriéndonos ahora al amor, sentimos lo mismo, que sentíamos en referencia al perdón. Creo que compartimos muchos aquella insatisfacción hacia la literatura que nos invita a conductas éticas, concretamente altruistas, sin una base firme, sólo apelando a la utilidad que tiene para nosotros tal comportamiento. Hay un anuncio oficial, en la televisión, que quiere motivar a la colaboración altruista como voluntario, prometiendo al que haga caso «sentirse mejor»... «Trabaja un poco por los demás y te sentirás mejor». Es la misma motivación ética que transmiten la mayoría de los famosos manuales de educación para la ciudadanía. Una lectura reciente de un artículo de María Leach titulado «No es por ti, sino por mí», ha venido a remachar el clavo. El título resume su argumento: una apología del trabajo por los demás,

basada en que, incluso, es bueno para la propia salud.

Ciertamente, no es mala terapia trabajar por los necesitados. Pero el único amor que salva el mundo es el que llevó a Jesús a la muerte. Éste es el amor que resucita.

—El amor que resucita no es el servicio calculado, sino el amor gratuito, que no tiene otra motivación más que el hecho del agradecimiento humilde.

—El amor que resucita no es el afecto selectivo, sino el amor que empapa toda la persona y se ofrece a todas las personas.

—El amor que resucita no es el entusiasmo de un momento, sino el amor sereno que nunca no se agota.

Este amor se llama Espíritu Santo y fue comunicado por Jesucristo resucitado en la aurora de la historia. Desde entonces merece la pena vivir.

† **Agustí Cortés Soriano**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat